בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', י"ט באלול תשס"ב (27 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חמישה צעירים, ביניהם שתי צעירות, נרצחו בידי חיילים ירדנים היום, **י"ט באלול**, בשנת תשי"ג(1953-5713), כשעשו את דרכם לכיוון **הסלע האדום – פטרה**. החמישה – 2 סטודנטים מחיפה, חבר קיבוץ **שדה בוקר** ושני חברי מושב כפר יהושע, הסתובבו באזור עין חוצוב שבצפון הערבה, וניסו להשיג טרמפ דרומה.
לאחר שהוזהרו מהרפתקה בסלע האדום, הסבירו שהם רוצים בסה"כ להגיע לאילת. בשלב מסויים הם עלו על רכב אזרחי. קבוצה אחרת של חמישה צעירים, שביקשה להצטרף אליהם, עוכבה. קרובי משפחתם של החמישה טענו שהמטיילים לא התכוונו כלל להגיע לסלע האדום, וכנראה תעו בדרכם מעין חוצוב לאילת.
כל החמישה נורו למוות ע"י הצבא הירדני [ובשביל מה??? העורך] על גופותיהם, שהוחזרו למחרת לישראל, לא נמצאו סימני התעללות. היתה זאת הפעם הראשונה שצעירים ישראלים מצאו את מותם בדרך לסלע האדום. במשך שנים מאז הוסיפה העיר הנבאטית של פטרה לגבות חיי צעירים רבים. [ישראל 50]

פטרה – עיר עתיקה בוואדי מוסא שבאדום, בדרום ממלכת ירדן. שרידיה נמצאים כ 225 ק"מ מדרום לעמאן וכ 100 ק"מ צפון-מזרח לעקבה. היא שוכנת בגובה 885 מטר מעל פני-הים. היא סגורה לגמרי בהרים, והגישה אליה היא ממזרח, דרך הקניון "סיק", שרוחבו כמה מטרים בלבד וגובה קירותיו מגיע ל 70-100 מטר; לכן הגישה קשה. ההרים בנויים מאבן חול נובית, שגונם אדום-וורוד, מכאן כינויה של פטרה "הסלע האדום".
לפני כ 2200 שנה הפכו הנבאטים את פטרה לבירתם, והיא שמשה צומת-דרכים חשוב מהמפרץ הפרסי לים תיכון, ומים סוף לצפון ארץ-ישראל, לסוריה וללבנון. עיקר פרסומה של פטרה הוא במבנים החצובים במורדות ההרים, שנשתמרו היטב. בין השרידים בפטרה: חומה, קברים, מערות מגורים, "מקדשים", בית-מרחץ, מערכת מים ועוד. מכולם נותרו רק שרידים חלקיים.
על המקום משקיף ג'בל אהרן, שלפי המסורת המקומית הוא הור ההר, בו קבור אהרון הכהן. אחרי חתימת הסכם השלום בין ישראל לירדן בשנת תשמ"ה (1994), החלו לבקר ישראלים רבים בפטרה, כבשאר אזורי ממלכת ירדן. [אנציקלופדיה לבית ישראל]

מכאן, נכיר את הפן השני של התמונה, קרי - היחסים בין ישראל לעמים. (נלמד נושא זה בקצת הרחבה בהמשך, בע"ה, לקראת סוכות וגם אחרי-כן, היות וסוכות הוא החג בו כל 70 אומות העולם משתתפים!) נסתפק עתה בהערה הבאה:
"וכמה מעשי חסד מסופרים בתלמוד הירושלמי שהיו עושים חכמי ישראל ביחס לגויים, **כדי ללמדם ע"י דוגמאות של צדק**, שיידעו לפאר שם שמיים ושבח התורה.
ומעשה [ירושלמי בבא מציעא ב,ה] בר' שמואל בר סוסטראי שמצא את תכשיטה של המלכה, אחרי שאבד לה. שמע שיצא ממנה צו, שכל מי שיחזיר את התכשיט תוך 30 יום יקבל פרס, ומי שיחזיר אותו אחר שלושים יום צפוי לעונש קשה. מה עשה? החזיק את התכשיט עד שעברו 30 יום והביאו אל בית המלכה. וכשנשאל כיצד סיכן את עצמו להביאו אחר הזמן?

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **י"ט** ב**אלול** תשס"ב (**27** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ענה: אין אני מחזיר לא בשל פרס ולא מתוך יראת העונש; אלא, כדי לקיים מצוות אלוקי.
פתחו כולם ואמרו: "ברוך אשר נתן תורה לעמו ישראל!" [הלכה לעם]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל